



**Junák – svaz skautů a skautek ČR
Rozhodčí a smírčí rada Junáka**

NÁLEZ

ze dne 28. listopadu 2004
RSRJ 2/2003

ve věci

**návrhů Výkonné rady Junáka ze dne 5.11.2003
na zrušení revizní zprávy 02/02/ÚRK/PČZ-RS a revizní zprávy 22/02/ÚRK/VaS**

účastníci:

Výkonná rada Junáka jednající starostou Junáka Ing. Františkem Šmajclem, zastoupený Bořkem Sluněčkem

Ústřední revizní komise Junáka jednající předsedkyní Ing. Jaroslavou Peškovou, zastoupená Mgr. Žanetou Vítů

Rozhodčí a smírčí rada Junáka rozhodla předsedou Mgr. Petrem Mikešem, a členy RNDr. Tomášem Řehákem a Pavlem Dölingerem takto:

Bod 5.1 a 5.2 revizní zprávy č.j. 02/02/ÚRK/PČZ-RS ze dne 10. 11. 2002 se zrušuje. Část pátá revizní zprávy č.j. 22/02/ÚRK/VaS-RS ze dne 10. 11. 2002 se zrušuje. Ve zbytku se návrhy Výkonné rady Junáka ze dne 5. 11. 2003 zamítají.

Odůvodnění:

Dne 5. listopadu 2003 byly RSRJ doručeny návrhy Výkonné rady Junáka (dále jen VRJ) na zrušení revizních zpráv Ústřední revizní komise Junáka (ÚRKJ) 22/02/ÚRK/PČZ-RS a 22/02/ÚRK/VaS. Tímto dnem bylo zahájeno řízení o zrušení těchto dvou zpráv podle čl. 3.1.1 a čl. 4.2.3 Řádu RSRJ. Účastníkem řízení byly podle čl. 4.2.4 Řádu RSRJ:

- VRJ, jako navrhovatel a
- ÚRKJ, jako orgán jehož rozhodnutí nebo usnesení je napadáno

K písemným návrhům a vyjádřením, předcházející řízení a předběžné otázky

Návrh VRJ

Zrušit tyto revizní zprávy navrhovala Výkonná rada Junáka z několika různých důvodů:

- Vymezení předmětu kontroly revizních zpráv šlo nad rámec možné kontroly ÚRKJ vymezené v Revizním řádu Junáka;
- Revizní zprávy neobsahovaly náležitosti požadované Revizním řádem Junáka;
- Kromě formálních nedostatků zpráva neobsahovaly zejména odkaz na ustanovení právních a jiných předpisů a řádů, které byly porušeny;
- V opatřeních byly starostovi Junáka uloženy úkoly, jejichž stanovení nespadá do kompetence Ústřední revizní komise Junáka a šlo tak o zásah do pravomocí stanovených Výkonné radě Junáka Stanovami Junáka;
- U revizní zprávy 22/02/ÚRK/PČZ-RS navíc kontrolující v rozporu s Revizním řádem Junáka v rámci kontroly provedené 9. 11. 2002 nezjistili skutečný stav věci.

Přílohami návrhů byly i napadené revizní zprávy.

Napadené revizní zprávy

Revizní zpráva 22/02/ÚRK/PČZ-RS definovala obsah kontroly jako „Příručka pro čekatelské zkoušky, rok vydání 2001“. V rámci zjištění stavu bylo v rámci bodu 3.1 Obsah Příručky pro čekatelské zkoušky, kapitola Hospodaření konstatováno mimo jiné následující:

„Prvotním impulsem k revizi ohledně Příručky pro čekatelské zkoušky bylo seznámení členů ÚRKJ s obsahem příručky, resp. konkrétně kapitoly Hospodaření. Po zjištění, že obsah této kapitoly není v některých bodech v souladu s novelou zákona č. 563/1991 Sb., o účetnictví a opatřením MF čj. 281, 283/77 411/2000, bylo ÚRKJ vydáno stanovisko k obsahu této kapitoly (26. 1. 2002) a následoval podrobnější odborný rozklad (10. 2. 2002), který specifikoval konkrétní rozpory textu s platnými předpisy.

Na podrobné stanovisko z 10. 2. 2002 se ÚRKJ plně odvolává, je součástí této revizní zprávy a odborným vyjádřením ÚRKJ k obsahovým chybám, které v této kapitole shledala.“

Dále se revizní zpráva zmiňovala o tom, že byli vyzváni autoři a odpovědné osoby k vyjádření se, ti to však neučinili. Jako dílčí závěr proto ÚRKJ dovodila, že vzhledem k tomu, že příručka obsahovala chyby, přičemž odborný názor ÚRKJ nebyl nikým vyvrácen, je potřeba provést šetření, jak k tomuto pochybení došlo a zda a jaké povinnosti, resp. mechanismy byly porušeny.

ÚRKJ v další části revizní zprávy došla ke skutkovému zjištění, že neexistují konkrétní písemná zadání mezi Junákem a Tiskovým a distribučním centrem Junáka (dále TDC), která by byla odsouhlasena oběma stranami a archivována tak, aby bylo možno odsouhlasit, jaké přesně bylo zadání a zda mu odpovídá výsledek. Dále, aby z něho bylo možno dovodit odpovědnost autora, recenzenta, odborného zpravodaje či vydavatele za případné nedostatky v publikaci. ÚRKJ dále konstatovala, že nelze přesně zjistit, kdo odpovídá za případné nedostatky, a že jí není známo nic o tom, že by bylo vydání příručky schváleno tehdejší Ústřední radou Junáka, což může svědčit o neoprávněném zadání publikace do tisku. Jako celkový závěr bylo konstatováno, že není vytvořen mechanismus zadávání tisku publikací, a že z odborného hlediska jsou v Příručce pro čekatelskou zkoušku vydané v roce 2001 v kapitole Hospodaření chyby a neodpovídá legislativě platné v době vydání.

V čl. 5 revizní zprávy byla dále starostovi Junáka uložena následující opatření:

“1. ÚRKJ ukládá starostovi vytvoření mechanismu zadávání tisku publikací, např. zpracováním a zajištěním systému (směrnice) schvalování, vypracování rámcové smlouvy nebo dohody mezi Junákem a TDC o tisku publikací, která bude obsahovat specifikaci zadávání zakázek.

Termín nejpozději do: 31.12.2002

2. ÚRKJ ukládá starostovi, aby zajistil opravu závažných nedostatků v kapitole „Hospodaření“ Publikace pro čekatelskou zkoušku a to nejméně písemným vyrozuměním ve skautském tisku a vložení textu opravy do každé další příručky, která ještě nebyla expedována.

V co možná nejkratším termínu.“

V čl. 6 byla obsažena poučení týkající se povinnosti zjednat nápravu a poučení o opravném prostředku k Valnému sněmu, bez stanovení konkrétní lhůty.

Součástí zprávy byl též dokument nazvaný „Podrobné stanovisko ÚRKJ k novému vydání příručky pro Čekatelskou zkoušku z 10. února 2002“ s č.j. 02/02/ÚRK. V něm byly podrobně rozebírány výhrady k příručce. Šlo zejména o to, že ačkoliv příručka hovořila o podružné (dílčí) pokladně oddílu, podle tehdy platných předpisů nesměla být vedena pokladní kniha a nesměly být prováděny zápisy mimo peněžní deník. Dále bylo konstatováno, že je chybné tvrzení o neplatné faktuře, kdy mělo být hovořeno pouze o tom, že nesplňuje zákonné náležitosti účetního dokladu. Sporováno bylo i to, že by správný výsledek hospodaření

jakékoliv akce musel být nulový, a že oddíl by užíval majetek na základě nájemního vztahu. Pod dokumentem byla podepsána Ing. Jaroslava Pešková, s dovětkem předsedkyně ÚRKJ. V záhlaví bylo též označení ÚRKJ s tím, že dokument byl adresován Náčelnictvu Junáka a na vědomí TDC, starostovi Junáka, Ekonomickému oddělení, J. Stejskalovi a ses. Řehákové.

Revizní zpráva 22/02/ÚRK/VaS definovala obsah kontroly jako „Publikace odborných zkoušek pro vlčata a světlušky s názvem Vlčci a Světýlka, rok vydání 2002.“ Obsahově nebyla příručka zkoumána. ÚRKJ však došla k obdobným záměrům týkajícím se zadávání publikací. Jako hlavní závěr bylo konstatováno, že ÚRKJ dospěla k závěru, že není vytvořen mechanismus zadávání tisku publikací. V čl. 5 bylo uloženo starostovi Junáka následující opatření:

„ÚRKJ ukládá starostovi vytvoření mechanismu zadávání tisku publikací, např. zpracováním a zajištěním systému (směrnice) schvalování, vypracování rámcové smlouvy nebo dohody mezi Junákem a TDC o tisku publikací, která bude obsahovat specifikaci zadávání zakázek.

Termín nejpozději do: 31.12.2002“

Zpráva dále obsahovala poučení shodná jako revizní zpráva 22/02/ÚRK/PČZ-RS.

Doplnění návrhu VRJ

Vzhledem k tomu, že RSRJ považovala návrhy VRJ za neúplné, vyzvala starostu k jejich doplnění. Ten tomuto usnesení vyhověl podáním ze dne 3.12.2003, ve kterém dále upřesnil původní návrhy. K tomu, že považuje předmět kontroly nad rámec možné kontroly ÚRKJ, uvedl, že z obsahu revizní zprávy lze odvodit, že předmětem kontroly byl mimo jiné text publikace, což ÚRKJ nepřísluší. Revizní řád Junáka (bod 3.5) výčtem uvádí obsah možné kontroly ÚRKJ. Kontrola obsahu vydávaných publikací jde nad rámec znění revizního řádu.

K nezištění skutečného stavu věci dále upřesnil následující:

- “a) V rámci kontroly se ÚRKJ nezabývala účelem vydané publikace (vzdělávací publikace pro čekatele), z čehož vyplývají její závěry týkající se údajných chyb v publikaci.*
- b) Přiložené odborné stanovisko ÚRKJ, na které se v revizní zprávě odvolává, nebylo v rámci kontroly vůbec projednáváno. Své stanovisko adresované NJ, jako nejvyššímu orgánu Junáka, v něm ÚRKJ vůbec neprojednala a z jeho jednání jej posléze stáhla.*

- c) *Revizní zpráva uvádí pouze v jediný odkaz na porušení obecného právního předpisu (týkající se pouze jednoduché účetnictví), tento rozpor však vůbec neprokazuje.*“

K upřesnění náležitostí revizní zprávy uvedl, že revizní zprávy neobsahují místo revize, a že předmět revize je neurčitý.

K zásahu do pravomocí VRJ starosta ve svém doplnění dále uvedl následující:

„ÚRKJ ukládá starostovi vytvoření mechanismu zadávání publikací a to formou vnitřního předpisu a vypracování smluvního vztahu mezi Junákem (jako celkem a Junákem, TDC). Vydávání některých vnitřních předpisů je Stanovami svěřeno VRJ (bod 47), jednání jménem Junáka (jako celku) je svěřeno starostovi (bod 54). Stanovy nedávají kompetenci ÚRKJ úkoly stanovené v bodu 5. Opatření revizní zprávy VRJ a starostovi stanovit.

Dále je možné konstatovat, že mechanismus zadávání publikací, popsany v revizní zprávě je funkční a ani kontrolující ve zprávě neuvedli, že by jakýmkoliv způsobem došlo k poškození Junáka. Pouze v jednom ze závěrů nejednoznačně uvádějí, že „mohlo dojít k neoprávněnému zadání do tisku zpravodaji.“

První vyjádření ÚRKJ a nález RSRJ 1/2004

RSRJ následně uložila ÚRKJ, aby se vyjádřila k návrhům VRJ na zrušení revizních zpráv. Dne 18.12.2003 bylo RSRJ doručeno vyjádření ÚRKJ č.j. ÚRKJ/02/03. V něm mimo jiné ÚRKJ sdělila, že se prozatím nechce vyjadřovat k návrhům samotným, neboť sporuje, zda je RSRJ vůbec k vedení takového řízení oprávněna. Podala proto RSRJ podnět k výkladu Stanov Junáka ve věci oprávněnosti RSRJ rušit akty ÚRKJ a ostatních revizních komisí a zda pod pojem usnesení (rozhodnutí) orgánů Junáka ve smyslu čl. 127 Stanov Junáka spadají i revizní zprávy. Na základě toho bylo usnesením ze dne 8.1.2004 zahájeno řízení ve věci výkladu Stanov Junáka a zároveň zrušena lhůta stanovená ÚRKJ k vyjádření. Dne 22.2.2004 rozhodla RSRJ ve věci výkladu Stanov Junáka nálezem č. 1/2004. V tomto nálezu byly podrobně vymezeny pravomoci ústředních orgánů navzájem v souvislosti s revizní činností, mimo jiné i za jakých podmínek je RSRJ oprávněna rušit akty ÚRKJ, jakož i ostatních revizních komisí.

Druhé vyjádření ÚRKJ

Vzhledem k tomu, že pominul důvod přerušení řízení a nálezem RSRJ 1/2004 byla v obecné poloze vyložena možnost RSRJ rušit akty ÚRKJ, vyzvala RSRJ dne 27.3.2003 ÚRKJ k opětovnému vyjádření se k návrhům VRJ.

ÚRKJ se vyjádřila svým podáním ze dne 13.4.2004. V něm zejména sdělila, že i nadále považuje řízení před RSRJ za bezpředmětné, neboť ve světle nálezu 1/2004 není RSRJ oprávněna revizní zprávy rušit. Z důvodu opatrnosti však považuje za svou povinnost se pro jistotu k předmětu řízení vyjádřit.

S ohledem na nález 1/2004 upozornila ÚRKJ, že dle jejího názoru nebyly vyčerpány ze strany VRJ řádné opravné prostředky a RSRJ tak nemůže revizní zprávy z tohoto důvodu zrušit. Zejména se jednalo o fakt, že námitky, které podal ve lhůtě stanovené revizním řádem starosta Junáka proti předmětným revizním zprávám, nebyly odůvodněny, tak jak to vyžadoval revizní řád. Tuto vadu námitek neodstranil starosta ani přes výzvy předsedkyně ÚRKJ ze dnů 18.11.2002 a 5.2.2003. Předsedkyně ÚRKJ tak byla nucena námitky dne 30.4.2003 odmítnout i jenom z formálních důvodů, neboť neobsahovaly náležitosti stanovené revizním řádem. Předsedkyně ÚRKJ však při dodržení svých povinností šla nad jejich rámec, přičemž rozsáhle odůvodnila, proč by námitkám ani v případě jejich řádného podání nemohlo být vyhověno.

Další vznesenou námitkou byla skutečnost, že VRJ se nyní dovolává jiných důvodů, resp. částečně jiných důvodů, než kterých se dovolával v řízení o námitkách starosta Junáka, tedy i kdyby bylo vzato za neprokázané, že byly vyčerpány opravné prostředky, pak má ÚRKJ za to, že by se měla RSRJ zabývat rozsahem proběhnutého řízení o námitkách a toho, jaké námitky v tomto řízení byly vyčerpány. RSRJ by tak měla postupovat zejména vzhledem k tomu, že v případě, že by toto posouzení neprobíhalo, mohlo by pak docházet k účelovému obcházení řádného odvolacího institutu.

Oproti původním námitkám VRJ nově v řízení před RSRJ napadá revizní zprávu z toho důvodu, že kontrolující v rozporu s Revizním řádem Junáka nezjistili skutečný stav věci, že nebylo projednáno přiložené odborné stanovisko, přičemž v revizi nebyl zohledněn účel publikace, nejsou uvedeny rozpory s obecnými předpisy a pokud pak tyto nejsou prokázány. Vzhledem k tomu, že tato námitka nebyly vznesena v řízení o námitkách, neměla by k ní RSRJ přihlížet.

Dále k tomuto bodu uvedla, že účel publikace při revizi byl plně zohledněn. Pokud se týká rozporu s právními předpisy (obecnými i vnitřními) má ÚRKJ za to, že určité jednání a postupy (případně nekonání) může být v rozporu s obecnými principy hospodaření Junáka, příp. by mohlo vést k vzniku škody, aniž by bylo výslovným porušením určitých ustanovení předpisů, příp. může být obtížné tuto skutečnost prokázat nebo vyčíslit. Pokud se týká

neprojednání odborného stanoviska ÚRKJ, které bylo součástí revizní zprávy, pak toto stanovisko, pokud by nebylo vyhotoveno dříve a bylo vyhotoveno až zároveň s revizní zprávou, pak by bylo také s ní projednáno, tuto námitku považujeme za bezpředmětnou, stejně jako skutečnost, že kontrolovaný neměl možnost dostatečné lhůty seznámení s revizní zprávou před jejím zveřejněním. Tento postup ÚRKJ byl vysvětlen, vyplynul z konkrétní situace a není ÚRKJ prováděn jako běžná praxe.

K námitce VRJ, že vymezení předmětu kontroly jde nad rámec možné kontroly ÚRKJ a předmět kontroly revizní zprávy je neurčitý, ÚRKJ odkazuje na rozhodnutí předsedkyně ÚRKJ o námitkách, ze kterého cituje. Zejména se jedná o možnost kontroly obsahu publikace jako takové, kde předsedkyně ÚRKJ uvádí:

„...Předsedkyně ÚRKJ konstatuje, že přestože se provedení revize dotýká v tomto případě obsahu příručky, jejím obsahem bylo zejména zcela v souladu s výše uvedenými odkazy na body Revizního řádu Junáka, to, zda při vydávání kontrolovaných příruček, neboť v širším rozsahu zasáhla kontrola více publikací, správně hospodařeno s prostředky Junáka, zda byla plněna usnesení ÚRJ, popř. NJ o tom, zda a která publikace má být Junákem – svazem skautů a skautek ČR vydána a zejména, jak je vytvořen či nevytvořen celý mechanismus schvalování a zdávání publikací do tisku, také jak je vytvořen smluvní vztah mezi autorem a Junákem – svazem skautů a skautek ČR. Obsahu těchto kontrol odpovídají i závěry a opatření. Co se týče obecné možnosti kontroly ÚRKJ obsahu publikací má předsedkyně ÚRKJ za to, že v případě, že bude kýmkoliv, kdo je oprávněn vznést podnět k revizi ÚRKJ a tedy i samotnou ÚRKJ, zjištěno, že obsah některé publikace je chybný, pak je to důvod pro ÚRKJ, aby se situací začala zabývat, aby dle svých možností zjistila, zda má osoba poskytující podnět pravdu, zda nebylo porušen některý vnitřní předpis Junáka, zda byla adekvátně sjednána náprava apod., samozřejmě s ohledem na kontrolu ekonomické – tj. hospodářské stránky věci. V případě, že půjde o oblast která jde mimo oblast hospodaření, pak k takovému posouzení obsahu není ÚRKJ odborným orgánem, ale v případě, jako je tento konkrétní případ je ÚRKJ ze své pozice orgánem odborným a tedy způsobilým k tomu, aby si učinila odborný názor na správnost či nesprávnost text s ohledem na všechna relevantní hlediska. ...“

ÚRKJ dále poukázala na to, že byl kontrolovanému předmět kontroly znám a ten proti němu nic nenamítal. ÚRKJ se proto domnívá, že i kdyby předmět kontroly byl nad rámec

jejích pravomocí, došlo mezi kontrolním orgánem a kontrolovaným k dohodě o tom, že kontrolu je možno provést.

K námitce, že zpráva neobsahuje veškeré řádem vyžadované náležitosti, ÚRKJ částečně odkázala na předchozí část vyjádření a upozorňuje, že sice není uvedeno místo kontroly, kterým bylo Praha, ale toto vyplývá ze souvislostí a věří, že takový formální nedostatek by rozhodně neměl být důvodem pro zrušení revizní zprávy.

K námitce VRJ, že postup, kdy ÚRKJ ukládá starostovi vytvoření mechanismu zadávání publikací a to formou vnitřního předpisu a vypracování smluvního vztahu mezi Junákem a TDC, je nad rámec pravomocí ÚRKJ, se ÚRKJ odvolává na to, že se jednalo o praxi do té doby běžně mezi kontrolujícími a kontrolovanými realizovanou na základě do té doby obecné shody. Přičemž má ÚRKJ za to, že k této praxi by mělo být při rozhodování RSRJ přihlíženo.

Na závěr své argumenty pro zamítnutí návrhu zrekapitulovala ÚRKJ takto:

- “1. RSRJ není z pohledu svého vlastního nálezu oprávněna přezkoumávat a rušit revizní zprávy,*
- 2. starosta Junáka jako zástupce kontrolovaného nevyčerpal opravný prostředek, tedy svým procesním počínáním zavínil, že opravný prostředek nebyl podán řádně, tedy není možné k němu přihlížet,*
- 3. pokud by byla RSRJ ochotna k takto podanému opravnému prostředku přihlížet a tedy vzala za prokázané, že opravný prostředek podán byl, pak nechť zváží, zda je možno k němu přihlížet ve všech vznesených důvodech, neboť tyto nejsou totožné z důvody návrhu na zrušení, tedy zda je možné se odlišnými důvody odvolání zabývat,*
- 4. jednotlivé vznesené námitky by měly být z výše uvedených konkrétních důvodů zamítnuty.“*

Námitky podjatosti a rozhodnutí o nich

Ve svém vyjádření ÚRKJ dále sdělila, že trvá na námitkách podjatosti vznesených již při jejím prvním podání vůči třem členům RSRJ a to Mg. Petru Mikešovi, RNDr. Tomáši Řehákovi a Bc. Janu Stejskalovi. Podjatost br. Stejskala byla spatřována v tom, že byl autorem kapitoly o hospodaření v příručce k čekatelské zkoušce, která se stala prvotním impulzem k provedení sporné revize. U br. Řeháka se jedná o skutečnost, že psal k této kapitole úvodní slovo a podílel se na jiných částech příručky. Obsahem námitky u br. Mikeše byla zejména skutečnost, že spolupracuje s br. Stejskalem v rámci komise OČK pro hospodaření a na dalších aktivitách v oblasti hospodaření a je tak zřejmé, že v těchto otázkách

pravděpodobně sdílí názory br. Stejskala, což by mohlo mít na jeho nepodjatost vliv. Toto na základě výzvy RSRJ dále ÚRKJ rozvedla podáním ze dne 23.4.2004, kdy upozornila, že ke společnému přednášení ze strany br. Mikeše a br. Stejskala v oblasti hospodaření mělo dojít v rámci několika školení a také kurzu s tím, že nemá přesný přehled k dispozici, ale předpokládá, že jmenovaní sami informace poskytnou.

Na základě těchto námitek proběhlo hlasování o nich.

Námítky týkající se br. Mikeše byly zamítnuty s poukazem na to, že spolupráce jmenovaného s br. Stejskalem přímo ohledně otázek týkajících se hospodaření je minimální. Výrazně větší je spolupráce v rámci RSRJ a v tomto případě by museli být vyloučeni pro podjatost všichni členové RSRJ, pokud by se námitka týkala i jen jednoho z nich. I případnou spolupráci v hospodářské oblasti ve větším rozsahu, než je opravdu vykonávána, považovala RSRJ za příliš vzdálenou projednávanému případu.

Byla zamítnuta též námitka podjatosti vůči br. Řehákovi. Předmluvu k uvedeným částem čekatelské zkoušky psal br. Řehák z pozice tehdejšího zpravodaje pro vzdělávání činovníků. Předmluva sama o sobě se nezabývá následujícím obsahem příručky a spojitost s projednávanou věcí proto RSRJ považuje za příliš vzdálenou, než aby mohla ovlivnit podjatost br. Řeháka k věci. Br. Řehák příručku nerecenzoval ani se blíže obsahově nezabýval kapitolou dotýkající se hospodaření.

U br. Stejskala byla námitka shledána jako důvodná, a byl proto vyloučen z dalšího projednávání a rozhodování věci. Vzhledem k tomu, že původním impulzem celého případu byl s největší pravděpodobností text napsaný právě br. Stejskalem, došla RSRJ k závěru, že z uvedeného důvodu může být důvodná obava o jeho nepodjatost, i pokud by sám tento text nebyl předmětem rozhodování RSRJ.

Replika VRJ na druhé vyjádření ÚRKJ

VRJ se vyjádřila k podání ÚRKJ ze dne 13. 4. 2004 svým podáním ze dne 17. 5. 2004. V něm mimo jiné konstatovala, že z předmětu kontroly vzhledem k jeho neurčitosti nemohlo být předem zřejmé, že jde o kontrolu mimo rámec daný Revizním řádem Junáka a ani z procesu kontroly nevyplývala skutečnost jiná. V průběhu kontroly dne 9. 11. 2002 nebyla otázka správnosti či nesprávnosti textu publikace vůbec otevřena. Možnost požádání o doplnění či upřesnění předmětu kontroly jistě byla, nebylo však důvodu ji využít. Cesta zmíněná předsedkyní ÚRKJ v jejím vyjádření, tj. podání výhrady proti předmětu kontroly před jejím zahájením, nemohla být využita vzhledem k tomu, že Revizní řád Junáka tuto procesní variantu neznal.

Dále VRJ upozornila, že u neuvedení rozporu s právními či vnitřními předpisy může souhlasit s tím, že závěr může směřovat k závěrům špatného hospodaření či možného vzniku škody apod. I tyto závěry lze však opřít o předpisy Junáka, např. Stanovy nebo Hospodářský řád Junáka a splnit tak náležitosti revizní zprávy uvedené v Revizním řádu Junáka. Dotčené revizní zprávy takový závěr a odkaz na porušení předpisů ale neobsahují, ani k takovým závěrům nesměřují.

Jedním z hlavních problémů je i tzv. odborné stanovisko. To bylo vytvořeno dříve, tzn. před zahájením kontroly, a přesto je nejen její součástí, ale závěry celé revize jsou postaveny přímo na tomto stanovisku.

VRJ dále doplnila dne 24.11.2004 svou repliku kopiemi námitek z 15.11.2002 a jejich doplnění, které je z 15.5.2003. V prvních námitkách jsou bodově obsaženy následující námitky:

- předmět kontroly ÚRKJ jde nad rámec oblastí vymezených platným revizním řádem a to včetně závěrů a opatření,
- závěry ÚRKJ jsou účelové a místy i nejednoznačné,
- kontrolovaný nedostal možnost vyjádřit se před zveřejněním zprávy,
- kontrolující nepostupovali v souladu s revizním řádem, revizní zprávy nemají veškeré náležitosti.

Následně starosta konstatuje spokojenost s jinými okolnostmi vyplývajícími z revizních zpráv a sděluje, že následný podrobnější výklad vznesených námitek je možný.

Podáním ze dne 15.5.2003 VRJ dále upřesnila, že nikde nebyla vyčísleno, k jakým ztrátám mělo dojít, hovoří se o škodě, kterou však nikdo nevyčísluje. Dále uvádí, že ačkoliv je konstatováno, že ÚRJ tisk publikací neschválila, ÚRKJ nezdůvodnila, z čeho by tato povinnost pro TDC měla plynout. Nejednalo se o zkoumání hospodaření. Posudky a vyjádření k obsahu příručky byly vyžadovány mimo revizní šetření, neboť samotné revizní šetření bylo zahájeno i skončeno dne 9. 11. 2002. K tomu, že jsou závěry účelové a místy nejednoznačné, upřesňuje, že ačkoliv je konstatováno, že není vytvořen mechanismus zadávání tisku publikací, tento byl popsán a potvrzena jeho existence. Dále je podrobně rozvedeno, které náležitosti v souladu s tehdy platným řádem zprávy nesplňovaly.

Třetí vyjádření ÚRKJ

Dopisem ze dne 22.11.2004 se naposledy písemně ve věci vyjádřila ÚRKJ. Ve svém podání konstatuje, že je zklamána rozhodnutím o námitkách podjatosti, kdy i podjatost jednoho ze členů RSRJ s ohledem na vzájemné vztahy členů tohoto orgánu samozřejmě sama o sobě skutečně vyvolává otázku podjatosti všech členů, a proto mělo být k této otázce přístupováno

nanejvýš obezřetně. To se však podle ÚRKJ nestalo a dále rozebírá, proč má i nadále pochybnosti o nepodjatosti br. Řeháka a br. Mikeše. Část výhrad k podjatosti, které v tomto dopise ÚRKJ vznášejí, je nových, které nebyly v původním podání vůbec uvedeny. V příloze ÚRKJ dále zaslala výzvy k podrobnějšímu odůvodnění námitek ze dnů 18. 11. 2002 a 5. 2. 2002 a samotné rozhodnutí o námitkách ze dne 30. 4. 2003.

Dopisem ze dne 18. 11. 2004 předsedkyně ÚRKJ požádala starostu Junáka o „*podrobnější výklad námitek k revizním zprávám.*“ Dopisem ze dne 5.2.2003 sdělila, že předchozím dopisem žádala o podrobnější výklad, respektive o odůvodnění námitek. Vzhledem k tomu že do uvedeného data odpověď nedostala a nemůže tak doposud rozhodnout, sdělila mu, že odpověď očekává do 21. 2. 2003. Pokud jí však neobdrží, rozhodne bez dalšího, na základě vyjádření, které prozatím obdržela.

Rozhodnutím o námitkách ze dne 30. 4. 2003 bylo rozhodnuto, že se námitkám nevyhovuje. Po rekapitulaci skutkových okolností konstatuje předsedkyně ÚRKJ, že námitky byly podány včas, ale nespĺňovaly revizním řádem stanovené náležitosti, zejména nebyly odůvodněny. Protože však ani přes dvojí výzvu doplněny nebyly, domnívá se předsedkyně ÚRKJ, že je nutno je odmítnout z formálních důvodů. Dále se rozvádí, proč by podle jejího názoru došlo k nevyhovění námitkám, i pokud by byly podány řádně (viz již citaci v části *Druhé vyjádření ÚRKJ*) Dále odmítá účelovost revize, k níž se díky neodůvodněnosti ani nemůže blíže vyjádřit. K námitce, že neměl kontrolovaný možnost se ke zprávě před jejím zveřejněním vyjádřit, uvádí, že se jednalo o nestandardní situaci způsobenou potřebou předložit materiály Náčelnictvu Junáka. Zásadních formálních nedostatků předsedkyně ÚRKJ neshledala.

K obsahu ústního jednání

Ústní jednání ve věci proběhlo dne 28. 11. 2004. V úvodu se strany odvolaly na svá písemná vyjádření. VRJ dále sdělila, že považuje celou záležitost a velmi nešťastnou, špatné je i to, jak dlouho se již táhne. Možná se tomu dalo předejít hned v samém počátku lepší komunikací. Důvody pro podání návrhu však stále existují, chyb je v celém procesu několik a jsou zásadní, proto by měly být zprávy zrušeny. Některé části návrhu VRJ na zrušení nejsou zcela v souladu s výkladem stanov, který však RSRJ učinila až po podání návrhu. Co se týče dotčených revizních zpráv, jsou základním důvodem pro podání námitek ty chyby, které jsou v návrhu na zrušení uvedeny. Je možné, že procesně nebylo při podání námitek postupováno bezvadně, přesto by měla RSRJ věcně rozhodnout. VRJ konstatovala, že procesní stránka kontrol musí být dělána velmi pečlivě a důkladně, nejen na úrovni ústřední, ale i na ostatních. Jinak může dojít ke zpochybňování procesu kontroly, jak k tomu došlo i v tomto případě.

ÚRKJ sdělila, že jí též vadí, jak dlouho je již věc otevřená. Nesouhlasí se závěry nálezu RSRJ 1/2004, nicméně jej respektuje. Podle jejího přesvědčení i podle závěrů tohoto nálezu nelze věcně rozhodnout, neboť nebyly vyčerpány opravné prostředky ze strany VRJ v rámci revizní soustavy.

K námitce nevyčerpání opravných prostředků

VRJ věřila, že dojde k vypořádání celé věci neoficiálně, nicméně připouští, že zde VRJ udělala procesní chybu. Na druhou stranu i z původních námitek je jejich povaha zřejmá a předsedkyně se k nim ve svém rozhodnutí i vyjádřila. Předsedkyně ÚRKJ je naopak přesvědčena, že pokud není objasněno, co jde nad rámec kontroly, které závěry jsou účelové apod.; nelze o námitkách rozhodnout.

Přesto se snažila nerozhodnout jenom formálně, ale částečně i domýšlet, co za námitkami stálo, a sama neví, jestli se jí to podařilo. Obě strany se shodly, že kromě písemné komunikace po sdělení revizní zprávy mezi nimi k dalším kontaktům nedocházelo. Dále se shodly na tom, že rozhodnutí o námitkách ze dne 30. 4. 2003 bylo starostovi doručeno fakticky až poté, kdy povysvětlil námitky svým dopisem ze dne 15. 5. 2003. Dopisy se navzájem minuly. Mezi stranami je též sporné, zda je stále možné se odvolat k Valnému sněmu. ÚRKJ dovozuje, že již nikoliv. VRJ se naopak domnívá, že lhůta 15-ti dnů se podle předchozího revizního řádu vztahovala pouze na odvolání k nadřízené revizní komisi, nikoliv k Valnému sněmu. VRJ nakonec dodává, že by považovala za velmi nešťastné, aby byl její návrh zamítnut z takto formálního důvodu a RSRJ by měla rozhodnout meritorně. ÚRKJ dodává, že RSRJ nicméně musí rozhodnout tak, aby rozhodnutí nemohlo být napadeno.

K námitce, že RSRJ nemůže zrušit revizní zprávu

VRJ s odkazem na nález RSRJ 1/2004 konstatovala, že tímto nálezem bylo sice stanoveno, že revizní zprávu nemůže RSRJ zrušit, ale uvedené revizní zprávy nejsou revizními zprávami, tak jak jsou definovány tímto nálezem. Především obsahují i jiné věci, než má obsahovat revizní zpráva, zejména ukládají opatření k nápravě. Podle ÚRKJ se však jednalo o praxi do té doby běžnou. VRJ upřesnila, že pokud by byl návrh podáván po nález RSRJ 1/2004, byl by zřejmě formulován jinak, nicméně i nadále nepovažuje napadené akty ÚRKJ za revizní zprávy jako celek. Poukázala opětovně na řadu pochybení ve zprávách, nicméně pokud by RSRJ dospěla k závěru, že zprávy nelze zrušit jako celek, považuje VRJ za nutné, aby byly odstraněny části, které tam nepatří, a ke zbytku se RSRJ alespoň vyjádřila. ÚRKJ se k závaznosti uložených opatření staví tak, že nemá oprávnění cokoli vynutit, a pokud se starosta nebude chovat s nimi v souladu, může s tím něco udělat pouze Náčelnictvo Junáka, nikoliv ÚRKJ.

K námitce, že návrh k RSRJ je širší, než původně podané námitky předsedkyně ÚRKJ

VRJ sdělila, že návrh byl podáván RSRJ v souladu se Stanovami, tudíž se řídil jinými hledisky, než jsou námitky podle revizního řádu. ÚRKJ se dále nevyjádřila.

K předmětu kontroly

VRJ upozornila, že podle jejího názoru nemůže ÚRKJ kontrolovat obsah příručky jako takový. Zároveň však VRJ nezpochybnila možnost kontrolovat hospodaření jako celek. Problém je, že závěr o nesprávnosti publikace byl přijat mimo rámec revize, a tento závěr byl následně přejat bez dalšího i do revizní zprávy samotné. Obsah publikace může kontrolovat kterýkoliv člen Junáka, ale ne pod hlavičkou ÚRKJ. Revizní zpráva by měla stanovit, jaká škoda byla způsobena. ÚRKJ naopak vyjádřila svůj názor, že může být upozorněno i na škodu teprve hrozící. V napadených revizních zprávách bylo konstatováno, že neexistují vhodné mechanismy, například písemné smlouvy s autorem, které by případným škodám zabránily. ÚRKJ dále uvedla, že nikdy nezastírala, že primárním důvodem k revizi byl chybný text týkající se hospodaření v příručce pro čekatelské zkoušky, který byl v rozporu s právními předpisy. Kapitola o hospodaření má dopad do hospodaření, protože může vést ke špatnému účtování. Jestliže nějaká publikace je o hospodaření, má ÚRKJ možnost se k ní vyjádřit, ale ne formou revizní zprávy. Jiné kapitoly dopad do hospodaření nemají. Kdyby existoval mechanismus zadávání publikací, bylo by možné dohledat, kde se stala chyba.

VRJ dále uvedla, že případná existence písemné smlouvy by těžko něco v tomto případě řešila, neboť nikdo nezpochybňoval ani ústně uzavřené dohody. Řešením by mohl být například dohled odborných lektorů. VRJ však zásadně nesouhlasí s tím, že by text publikace byl v rozporu se zákonem. Jednání o tom také nikdy v rámci revize neproběhlo. Text také nenabádá k nesprávnému účtování.

ÚRKJ uvedla, že se domnívá, že v případě textu o hospodaření může ona sama tento text posoudit jako odborný orgán pro oblast hospodaření. Nadto uvádí, že odborné stanovisko bylo konzultováno i s daňovým poradcem. ÚRKJ zjistila přibližně v únoru 2002 na svém zasedání chybnost příručky, kontaktovala proto autora, recenzenta a vydavatele. Odpověděl pouze autor. Nebylo zcela jasné, jak postupovat, bylo to přijímáno mimo revizní proces. Bylo to však v pořádku. Kontrolovaný se ale vyjádřit mohl, neboť stanovisko znal. Stanovisko bylo následně i součástí revizní zprávy. Byla to doba jakéhosi znaleckého posudku, ačkoliv tento postup revizní řád nezná.

VRJ uvedla, že v důsledku tohoto postupu neměla ÚRKJ stanoviska potřebná pro posouzení celé věci. Pokud by byl text zkoumán v rámci revize, vznikala by zúčastněným povinnost podat stanoviska. Odborné stanovisko bylo zasláno Náčelnictvu Junáka. VRJ do toho nemohla vstupovat jako orgán podřízený jednomu z nich a kontrolovaný druhým z nich. Obsah kontroly byl vymezen v oznámení o revizi „Příručka pro čekat. zkoušky“ a revize se zabývala mechanismy schvalování publikací, náklady apod. Obsah příručky nikdy nebyl předmětem jednání během revize a VRJ neměla možnost se k němu vyjádřit. Starý revizní řád umožňoval pouze převzetí revizní zprávy a následné odvolání. Do doby seznámení se zprávou nebyla možnost se ke zprávě vyjádřit.

K náležitostem revizní zprávy

ÚRKJ konstatovala, že není dost dobře možné, aby v daném případě revizní zpráva odkazovala na konkrétní porušení předpisů. VRJ však uvedla, že je nezbytně nutné, aby bylo jasně uvedeno, co bylo porušeno, jinak se revizní zprávy stanou „tvůrčí záležitostí“ lidí z revizních komisí a jejich činnost bude zpochybněna. ÚRKJ konstatovala, že pokud neexistuje mechanismus, nelze říct zda byl porušen. VRJ naopak uvedla, že neexistují mechanismy na spoustu věcí, protože prostě nejsou potřeba, nedochází k nehospodárnostem. Každý, kdo postrádá nějaký mechanismus, má možnost se obrátit na náčelnictvo, aby jej zřídilo.

K závěrečným řečem

Obě strany se plně odvolaly na svá dřívější podání a vyjádření s tím, že setrvávají na svých stanoviscích.

K právním závěrům RSRJ

Na základě vznesených námitek se RSRJ musela vypořádat zejména s tím, zda je vůbec oprávněna revizní zprávu nebo její část zrušit, zda je k tomu oprávněna pro případ, že nebyly vyčerpány opravné prostředky v rámci revizního řádu a zda je oprávněna přezkoumávat i námitky, které nebyly vzneseny v rámci řádného opravného prostředku. Z velké části byly předběžné otázky podrobně řešeny již nálezem RSRJ 1/2004, z něž proto RSRJ vyšla.

Možnost zrušit revizní zprávu nebo její část

V rámci nálezu 1/2004 došla RSRJ mimo jiné k závěru, že revizní zpráva jako celek není usnesením (rozhodnutím) ve smyslu čl. 127 Stanov Junáka a RSRJ tedy není oprávněna tuto zprávu podle uvedeného článku zrušit. V rámci odůvodnění však bylo dále rozvedeno, že za revizní zprávu je považován takový dokument, který přináší nezávislý pohled na hospodaření a není schopen přivodit sám o sobě újmu na právech. Naopak za usnesení (rozhodnutí) ÚRKJ podle čl. 127 Stanov Junáka je třeba považovat ta, která mohou závazně stanovit orgánům nebo členům Junáka povinnosti, nebo se tak navenek zdají neboť jimi ÚRKJ ukládá povinnosti, aniž by k tomu měla oprávnění. Dále bylo stanoveno, že lze do revizní činnosti vstoupit pouze tehdy, pokud bylo byla činností ÚRKJ způsobena členovi nebo orgánu vážná újma.

V projednávaném případě se tak jednalo o část revizních zpráv „5 Opatření“, kterými byly starostovi Junáka ukládány úkoly, včetně termínů, do kdy se tak má stát. Pokud tedy v těchto částech revizních zpráv jsou stanoveny jinému orgánu povinnosti, nebo se tak alespoň navenek zdá, v souladu s předchozím nálezem má RSRJ oprávnění takovouto část revizní zprávy zrušit, pokud je v rozporu s vyššími předpisy. RSRJ považovala uložení povinností starostovi (spočívajících v povinnosti vytvoření mechanismu zadávání tisku publikací a zajištění opravy závažných nedostatků v kapitole o hospodaření v příručce pro čekatelské zkoušky) za potenciálně vážnou újmu, pokud by k tomu ÚRKJ nebyla oprávněna.

Ve zbytku revizních zpráv neshledala RSRJ, že by jimi byly ukládány jiným orgánům nebo členům jakékoliv povinnosti. V tomto ohledu se proto RSRJ přidržela svého dříve přijatého závěru, že nesmí zasahovat do rozhodování ÚRKJ šířeji, než to vyžaduje ochrana práv členů a orgánů, zejména jí nepřisluší přezkoumávat závěry revizní zprávy, kterými nejsou ukládány

povinnosti. Z tohoto důvodu nezbyvalo RSRJ než zamítnout návrh VRJ na zrušení revizních zpráv jako celku, bez ohledu na námitky vznesené proti obsahu revizních zpráv i proti postupu jejich přijetí, a rozhodovat pouze o oprávněnosti námitek proti opatřením obsaženým v těchto zprávách.

Vyčerpání řádných opravných prostředků v rámci revizního řádu

ÚRKJ ve svých vyjádřeních namítla, že VRJ nevyčerpala opravné prostředky, neboť námitky starosty Junáka nebyly podány řádně, protože jim chybělo odůvodnění. Tato vada nebyla odstraněna ani přes opakovanou výzvu předsedkyně ÚRKJ, respektive byly odůvodněny až po vydání rozhodnutí o námitkách. V nález 1/2004 přitom došla RSRJ k závěru, že návrh RSRJ na zrušení předpisu (usnesení) je mimořádným a subsidiárním prostředkem v rámci mechanismů Junáka. V rámci revizní činnosti proto má platit, že nejprve mají být vyčerpány opravné prostředky v rámci revizního řádu, neboť jinak by docházelo ke zdvojování odpovědnosti za revizní činnost, která nepochybně náleží revizním komisím.

RSRJ souhlasí s tím, že námitky k předsedkyni ÚRKJ proti revizní zprávě lze považovat za řádný opravný prostředek podle revizního řádu, neboť je kontrolovanému fakticky dostupný v rozumném časovém horizontu a jeho podáním může reálně dojít ke zjednání nápravy. Případné nevyčerpání možného opravného prostředku, kterým je odvolání se k Valnému sněmu Junáka, nepovažovala RSRJ za rozhodující vzhledem k závěru vyplývajícímu z nález 1/2004, ve smyslu kterého nelze toto odvolání považovat za řádný opravný prostředek, jehož nevyčerpání by bránilo RSRJ ve zrušení rozhodnutí revizních komisí. Uvedenou námitku ostatně nevznesla v rámci tohoto řízení ani jedna ze stran.

RSRJ předně musí konstatovat, že tato námitka byla vážná, neboť starosta byl předsedkyní ÚRKJ vyzván k doplnění, popřípadě odůvodnění, námitek a on tak přesto učinil až přibližně tři měsíce poté, kdy mu vypršela k tomu stanovená lhůta. Na druhou stranu za tuto výzvu nelze považovat první dopis ze dne 18.11.2002, neboť v něm předsedkyně ÚRKJ fakticky pouze žádala o podrobnější výklad námitek, aniž by namítala, že námitky nejsou odůvodněné a nesplňují tak náležitosti podle revizního řádu.

To, zda byly námitky starosty ze dne 15.11.2002 skutečně neodůvodněné, je nepochybně částečně subjektivním hodnocením. U některých námitek zřejmě ani nebylo další odůvodnění potřebné. Šlo například o námitku, že kontrolovaný nedostal možnost vyjádřit se před zveřejněním výsledků revizní zprávy. Ostatní námitky ale nepochybně šlo blíže rozvést, a pokud o to předsedkyně ÚRKJ požádala, je RSRJ přesvědčena, že starosta měl tyto námitky blíže odůvodnit. Z jejich znění lze jinak opravdu těžko kvalifikovaně rozhodnout, neboť není

zcela zřejmé, jak má jít revizní zpráva nad rámec vymezený revizním řádem, které závěry a v čem jsou účelové a místy nejednoznačné a které náležitosti revizním zprávám chybí. Vzhledem ke konkrétnímu případu je však zřejmé, že předsedkyně ÚRKJ si z velké části uvědomovala, kam námitky směřují, a tomu odpovídá i následné rozhodnutí o námitkách. Nejednalo se tedy o situaci, že by námitky nebylo pro neodůvodněnost možno vůbec přezkoumat.

Nejednalo se navíc zcela o situaci, se kterou počítal náleze 1/2004, tedy že by řádný opravný prostředek nebyl podán vůbec, neboť v tomto případě byl ve lhůtě podán a alespoň částečně odůvodněn byl.

RSRJ si byla vědoma dosti nejasné situace týkající se pravomoci RSRJ zrušit akty ÚRKJ nebo jiných revizních komisí. Při neexistenci jiných pravidel byla proto fakticky RSRJ nucena nálezem 1/2004 stanovit i určitá procesní pravidla tohoto postupu, mimo jiné i s ohledem na vznesené argumenty ÚRKJ, které právem poukazovaly na možnost zneužití tohoto institutu a obejítí řádných opravných prostředků v rámci výkonu revizní činnosti. Do doby přijetí nálezu 1/2004, tedy 22.2.2004, však bližší pravidla, týkající se mimo jiné i povinnosti vyčerpat řádné opravné prostředky, nebyla stanovena. Pokud by byl návrh na zrušení aktu revizní komise podán až po přijetí tohoto nálezu, RSRJ by nepochybně kladla výrazně vyšší nároky na splnění povinnosti vyčerpat opravné prostředky, než kladla v posuzovaném případě. Za shodné skutkové situace by pak byl návrh s největší pravděpodobností zamítnut, neboť kontrolovaný měl hájit svá práva před revizní komisí s větší pečlivostí než tomu bylo zde. Nález 1/2004 byl ale přijat až přibližně rok po vzniklé situaci, kdy VRJ opravný prostředek podala, ačkoliv mohl být nepochybně lépe odůvodněn. Po rozhodnutí o námitkách předsedkyně ÚRKJ již není jiný opravný prostředek, kromě shora uvedeného odvolání se k Valnému sněmu, které nebylo ve stanovené lhůtě využito. Vzhledem k těmto důvodům RSRJ nakonec rozhodla, že se bude věcí zabývat i přesto, že má pochybnosti o tom, zda byly vyčerpany řádné opravné prostředky v rámci revizní činnosti.

Rozsah námitek v rámci řádných opravných prostředků a v řízení před RSRJ

RSRJ považuje námitku ÚRKJ, že důvody napadení revizních zpráv v návrhu k RSRJ jsou oproti důvodům uváděným v námitkách k předsedkyni ÚRKJ širší, za důvodnou pouze částečně.

Předně je třeba rozlišovat rozsah napadení určitého rozhodnutí (usnesení) a rozsah odůvodnění. Vzhledem k tomu, že námitky k předsedkyni ÚRKJ fakticky napadaly revizní

zprávu jako celek, nedošlo k případnému rozšíření rozsahu napadených částí revizní zprávy, ale k rozsahu důvodů, pro které je napadána, tedy odůvodnění.

V obecné rovině je zejména třeba konstatovat, že přezkum rozhodnutí (usnesení) ze strany RSRJ podle čl. 127 Stanov Junáka se řídí odlišnými hledisky, než přezkum prováděný v rámci revizních komisí. Při rozhodování revizních komisí o odvolacích prostředcích bude přezkum zpravidla spíše zaměřen na věcnou správnost, průběh kontroly a na závěry týkající se dodržování hospodářských předpisů. Oproti tomu v řízení podle čl. 127 Stanov Junáka je přezkoumáván soulad rozhodnutí (usnesení) orgánů Junáka, pokud je v rozporu s nadřazeným předpisem, za který se též považují stanovy a závazná rozhodnutí orgánů WOSM, WAGGS a ISGF, další mezinárodní závazky Junáka a právní předpisy České republiky. Pokud má opět být RSRJ vzhledem v soustavě ústředních orgánů Junáka přirovnána k jakési skautské obdobě ústavního soudu, je třeba poukázat, že i argumentace v řízení před ústavním soudem je zásadně odlišná, než v řízení před obecnými soudy, jejichž rozhodnutí je napadáno. Řád RSRJ ve svém čl. 4.2.5 dokonce výslovně stanoví, že RSRJ může shledat rozpor i s jiným předpisem, než který uváděl navrhovatel, a v důsledku toho napadené rozhodnutí (usnesení) zrušit. Může-li se sama RSRJ odchýlit od odůvodnění uváděného navrhovatelem, tím spíše se může odchýlit navrhovatel od důvodů uváděných v případném předchozím řízení. A to přesto, že je nepochybně lepší, když je namítáno porušení nadřazeného předpisu již v řízení před revizní komisí, neboť ta se s touto námitkou může v odůvodnění vypořádat. Pokud by byly namítány důvody, které již zcela zjevně měly být namítány v řízení před revizní komisí, bylo by třeba vždy zvážit z jakých důvodů uplatněny nebyly a zda se tak nejedná o obcházení řádných opravných prostředků podle revizního řádu. Nepochybnou roli bude též hrát i rozhodnutí o opravném prostředku, kdy v případném návrhu RSRJ se bude navrhovatel muset vyjádřit i k odvolacímu řízení a rozhodnutí, ze kterého může vyplynout i nová argumentace, se kterou nebylo potřeba se při podání opravného prostředku vypořádat.

Pokud by však byla napadena jiná část rozhodnutí (usnesení), než která byla napadena v rámci řádného opravného prostředku v revizním řízení, zpravidla by bylo namístež poukázat na nevyčerpání řádných opravných prostředků, které by vedlo k zamítnutí návrhu.

Vzhledem k tomu, že jak bylo shora uvedeno, byl přezkum ze strany RSRJ omezen pouze na část revizních zpráv „5 Opatření“, RSRJ konstatuje, že v tomto směru není námitka ÚRKJ důvodná. Jedna z námitek starosty Junáka ze dne 15. 11. 2004 byla, že předmět kontroly včetně závěrů a opatření jde nad rámec oblastí vymezených platným revizním řádem. Je tedy zřejmé, že byly přímo napadány i nyní zrušené části revizních zpráv pro rozpor s revizním řádem.

Nepřípustnost ukládání povinností revizní zprávou

Vzhledem k tomu, že RSRJ omezila rozsah své přezkumné činnosti pouze na část revizních zpráv „5 Opatření“, bylo třeba zkoumat, zda opatření tam uložená starostovi Junáka nejsou v rozporu s nadřazeným předpisem či rozhodnutím. Jak vyplynulo z nálezu 1/2004, revizní řád může a musí ÚRKJ svěžit takové pravomoci, aby mohla řádně vykonávat revizní činnost, tedy zejména pravomoc účinně vymáhat součinnost dalších osob a orgánů, je-li to pro řádné provedení revize nezbytné. Nad tento rámec nemůže ÚRKJ vydávat závazné řídicí akty, protože by tím zasahovala do kompetencí jiných orgánů. Zejména tedy nemůže ukládat NJ nebo VRJ úkoly směřující k odstranění závad zjištěných při revizní činnosti. Odstraňování závad v řídicí činnosti je ve svrchované kompetenci řídicích orgánů, které za tuto činnost nesou odpovědnost. Pokud tedy bylo v těchto revizních zprávách uloženo starostovi Junáka vykonat určitá opatření směřující k odstranění závad zjištěných těmito zprávami, jednalo se o rozpor se Stanovami Junáka, zejména s čl. 54, 105 a 120 Stanov Junáka.

Námítku ÚRKJ, že by mělo být přihlíženo k do té doby existující praxi, kdy ukládání opatření k nápravě ze strany ÚRKJ nebylo nijak sporováno, nepovažuje RSRJ za důvodnou, pokud se právě tato dosavadní praxe stala předmětem sporu mezi oběma stranami. V takovém případě je třeba podle názoru RSRJ závazně rozhodnout, zda tato praxe v souladu se Stanovami byla nebo nebyla. Nicméně právě díky předchozí nezpochybnované praxi, nespátňuje RSRJ v tomto jednání ÚRKJ jakýkoliv vědomý zájem porušovat předpisy vyšší právní síly. Naopak je zřejmé, že v době vydání revizních zpráv si ÚRKJ nebyla jakkoliv vědoma, že by bylo uložení příslušných opatření starostovi v rozporu se Stanovami Junáka.

Povaha odborného stanoviska

Ačkoliv, jak bylo uvedeno shora, byla přezkoumána činnost RSRJ omezena pouze na část 5 obou revizních zpráv, považuje RSRJ za podstatné vyjádřit se k některým otázkám, které s řízením bezprostředně souvisí. Fakticky hlavním předmětem sporu mezi zúčastněnými stranami nebyly totiž napadené revizní zprávy jako takové, ale dokument nazvaný „*Podrobné stanovisko ÚRKJ k novému vydání příručky pro Čekatelskou zkoušku*“ ze dne 10. 2. 2002, který se stal hlavním podkladem revizní zprávy č.j. 02/02/ÚRK/PČZ-RS. Na jeho základě bylo konstatováno, že obsah publikace je chybný a ÚRKJ fakticky považovala tento závěr za směrodatný.

Tento postup však považuje RSRJ za jsoící v rozporu s revizním řádem, jakož i pravomocemi svěřenými ÚRKJ Stanovami Junáka. Ve smyslu čl. 124 Stanov Junáka se činnost ÚRKJ řídí Revizním řádem Junáka, který schvaluje Náčelnictvo Junáka. Stávající, ani v té době platný revizní řád, však institut „odborného stanoviska ÚRKJ“ nezná. Nejsou tak žádným způsobem stanoveny procesní záruky osob, jichž se odborné stanovisko týká, jako například právo vyjádřit se, právo odvolat se proti němu atd. Zároveň však ÚRKJ, vzhledem k tomu, že postupuje mimo revizní řád, nemůže vyžadovat od orgánů a činovníků Junáka jinak povinnou součinnost. RSRJ je přesvědčena, že činnost ústředních orgánů nemůže probíhat mimo Stanovy Junáka a příslušné řády. Zásadně by tak mělo platit, že ústřední orgány mohou činit jen to, co jim Stanovy umožňují. Pokud možnost přijímat odborné stanovisko nevyplývá přímo z revizního řádu, domnívá se RSRJ, že ÚRKJ nemůže takové stanovisko přijmout jako oficiální dokument tohoto orgánu, za který však bylo stanovisko vydáváno. Ve skutečnosti bylo toto stanovisko shodným názorem jednotlivých osob, které jsou též členy ÚRKJ.

Je pravdou, že odborné stanovisko se následně formálně stalo součástí revizní zprávy, když ÚRKJ konstatovala, že se na podrobné stanovisko z 10. 2. 2002 plně odvolává a je součástí této revizní zprávy. Kontrolovaný tak měl zřejmě možnost se v rámci námitek vyjádřit i přímo k tomuto stanovisku. RSRJ se však domnívá, že tato možnost nenapadla ani kontrolovaného, ale ani kontrolujícího, právě z toho důvodu, že obě strany považovaly odborné stanovisko za věc uzavřenou a v rámci ÚRKJ za rozhodnutou.

Podle názoru RSRJ by ÚRKJ v případě, že se domnívá, že došlo k dopadům do hospodaření v důsledku určitého postupu, měla zahájit revizi. Teprve v jejím průběhu by měla při dodržení procesních předpisů zkoumat i skutkovou stránku věci a její hodnocení. Pokud je potřeba odborných znalostí k posouzení určité otázky, měla by si ÚRKJ vyžádat odborné stanovisko od osoby způsobilé jej podat, kupříkladu od soudního znalce nebo i jiných osob, jejichž odborná způsobilost a nepodjatost může být považována za zřejmou. Je otázkou, jaký by měl být postup v případě, že některý z kontrolujících takovou osobou je. Z důvodů hospodárnosti se lze spíše přiklonit k závěru, že by si otázku mohl odborně posoudit i sám. V takovém případě by však měl pečlivě zvažovat, zda je jeho odbornost a nepodjatost skutečně nezpochybitelná. Podle RSRJ tento postup platí i pro oblast hospodaření, neboť nelze bez dalšího předpokládat, že člen ÚRKJ bude vždy odborníkem na veškeré oblasti hospodaření.

RSRJ též konstatuje, že dle jejího názoru mohla být celá situace řešena i vzájemnou dohodou a komunikací stran. Ochota k vzájemné komunikaci však byla značně nízká, kdy k tomuto postoji docházelo střídavě u obou stran. Jak však bylo zřejmé i při ústním jednání, tato situace se následně zlepšila a v současné době není zásadním problémem.

Pro přijetí tohoto nálezu hlasovalo 3 pro 0 proti a 0 se zdrželo. Podle čl. 132 Stanov Junáka byl nález přijat.

V Praze dne 28. listopadu 2004

Poučení:

Proti rozhodnutí RSRJ není odvolání. Tímto není vyloučen opravný prostředek podle § 15 zákona č. 83/1990 Sb., o sdružování občanů, ve znění pozdějších předpisů.

Mgr. Petr Mikeš
předseda RSRJ

Pavel Dölinger
člen RSRJ

RNDr. Tomáš Řehák
člen RSRJ